

Att segla eskader eller Rügen tredje gången gillt

För tjuugoåttio år sedan köpte vi vår drömbåt, en Cenit 33 och jungfruseglingen gick från Karlskrona till bl a Heiligenhafen, Anholt och Öckerö. Vi såg då den östtyska kusten lite bättre än vi önskat. När muren föll köpte vi sjökort över Rügen, men vid våra försök att segla dit förde vindarna oss alltid till Heiligenhafen istället. Vi har funderat på eskadersegling tidigare, men det har inte passat med våra semestrar. Rügen fanns kvar som mål och när en inbjudan om en eskader dit kom anmälde vi oss direkt. Vårt äldsta barnbarn Magnus som blir femton år och hunnit bli fem år äldre än hans mamma var på jungfruseglatsen följde med. Denna eskader blev väldigt populär och det blev två deleskadrar med ett par dagars mellanrum. Vi kom med i del ett, där Inge och Annethe Andersson, var ledare tillsammans med Per och Maria Lundahl som biträdande ledarpar.

Eskadersegling består av fyra delar, att ta sig till startplatsen, själva seglingen, det sociala livet i hamn och att ta sig hem efter att eskadern avslutats. Eftersom eskadern skulle starta på Öckerö hade vi den första delen avklarad från början eftersom vi har Öckerö som hemmahamn. Vädret var dock inte det bästa och västgötaklimax blev därför att seglingen inleddes med en liggedag på grund av kuling och regn.

När vi äntligen kom iväg fick vi en härlig segling över till Läsö och det var inte heller någon besvärande sjö. Vi kom till Läsö redan vid lunchtid och fick en skön dag där. Lågtrycken skulle sedan följa med oss hela resan och ge en ändrad rutt. Eskaderledningen fick jobba hårt med reservplaner för att lotsa gänget mellan lågtrycken. Den ursprungliga färdplanen från Öckerö, Läsö-Anholt-Mölle-Ven-Dragör blev istället Läsö-Hou-Grenå-Gilleleje-Dragör innan vi var tillbaka på den planerade färdplanen. På kvällen blåste det åter upp och naturligtvis motvind när vi skulle västerut. Det var utsikter för att mojna framåt lunch. Avfärden blev därför när det blivit lagom vind för att vi skulle slippa stänga oss upp till Nordre Rønner. Vi hade ju semester och fick fin gång till Hou. Sent på kvällen kom Tarantella in som var försenad och gick direkt från Göteborg. Kulingen hade inte lagt sig när de startade tidigt på morgonen. Magnus blåste fanfar då de lagt till.

Varje kväll var det skepparmöte och i anslutning till detta brukade hamnvårdarna bjuda på något tilltugg och ibland lite upptåg. Denna kväll hade vi tävling i bl a lassokastningens svåra konst. En del fick användning för det senare under seglingen när akterpålar skulle infångas. Nästa dag blev det mestadels motorgång till Grenå. Vi hade regelbunden radiokontakt vid de längre överseglingarna. Det är inte praktiskt att som vi ha radion långt in i båten i höjd med masten. En fördel med eskadersegling är att kunna få hjälp. När en båt fick problem med en kabel från generatoren lade sig närmsta båt stand by intill dem, för att kunna assistera.

I Grenå åt vi gemensamt på kvällen, en gigantisk buffé på hamnkrogen. Det blev dock lite dålig eftersmak eftersom Adam i Tarrantella blev matförgiftat. Han hade ätit blåbärsglass som uppenbarligen var för gammal. Det blev ännu en liggedag med blåst och regn. Det uppvägdes lite av att Grenå visade sig ha det bästa bageriet under seglingen. Nästa dag hade det mojnat

en del, men vi fick en rätt frisk segling till Gilleleje och vi kom nära ön Hesselö där danskarna hade en gubbe boende när det skulle dras ny fiskegräns. Det är förklaringen till att danskarna har så mycket större fiskevatten i Kattegatt än vad vi har. Gilleleje liksom Läsö var trevliga hamnar att komma till. Nästa dag började med åskskurar, följt av stiltje och kraftig motström och som avslutning ökande vind upp emot kulingstyrka. Här praktiserades åter följebåt till en båt som hade motorproblem.

Eskaderledningen fattade tidigt beslut om att vi skulle ha en liggedag i Dragör för att kunna få vila efter en del rätt långa etapper. Vi fick en mycket härlig solig dag där och Magnus och skepparen tog sitt första bad. Några tappra eskaderdeltagare hade ju badat innan, bl a i Gilleleje.

Nästa dag var det åter en lång etapp med omväxlande segling och motorgång till Klintholm, den första hamn på seglingen där vi hade varit många gånger förut.

Eftersom Vitte på Hiddensee är en liten hamn ville vi vara där vid lunchtid för att alla skulle få plats och det blev därför tidig avgång. Det blev fin sträckbög och tidvis bra vind så att vi som tog rev i storen fick en snabb översegling. Härlig liggedag där de flesta cyklade omkring på den märkliga ön som tidigare helt hade ockuperats av militären. Vi fick också träna på tyska och hur ortnamnet egentligen skulle uttalas. Gemensamt samkväm på dom fina grönyrtorna kring hamnen avslutade kvällen.

Stralsund gjordes med hjälp av eskaderns ungdomar och handburen VHF en av de snabbaste eskadertilläggingar som t.o.m en den garvade eskaderledningen varit med om. Den mest minnesvärda kvällen var i Stralsund där vi inte fick tillgång till någon klubbstuga och fick ha en "fest" på piren. Nu var äntligen vädret på vår sida och i den ljumma sommarnatten hade vi en minnesvärd fest med dragspel och mingel.

Stralsund var en trevlig bekantskap där vi fick guidning i gamla stan. Tyvärr fick vi inte höra orgeln som var från 1600-talet dvs byggd under svensktiden.

Sista dagen var det viktigt att hänga på låset till bron i Stralsund som bara öppnar ett par gånger om dagen. Sedan blev det motorgång till resans mål Lauterbach på Rügen eftersom det inte började blåsa förrän vi kom fram.

Avslutningsmiddagen gick av stapeln på en restaurang som inte kan rekommenderas pga sen mat och en sur servitris. Maten var dock god. På promenaden tillbaka till båten kom en åskkur med blix och donder. Det blev ett värdigt "fyrverkeri" som avslutning på en mycket fin eskader.

I Lauterbach hämtades också Magnus av sina föräldrar och lillasyster och vi fick ta oss hem utan hoppilandkallen. Vi drog sedan upp till Sassnitz och avvaktade det "perfekta" vädret för överfart mot Sverige. Det blev sedan en lång dags färd mot Sverige och Falsterbokanalen. Tidigt nästa morgon fortsatte vi sundet upp och vi lyckades hålla oss i utkanten av åskbyarna som gick över Skåne. Vi kom till Torekov och avvaktade sedan bättre väder till nästa dags eftermiddag innan vi gick mot hemmahamnen. Efter 14 timmar och nattsegling genom södra skärgården lade vi till i hemmahamnen Öckerö vid femtiden på morgonen. Telefonerna stängdes av och vi fick några timmars välbehövlig sömn. Cirkeln var sluten och vi hade till sist kommit till Rügen vilket definitivt inte hade blivit av denna sommar utan att segla eskader.

Lennart och Inga-Britt Bogren
på Andantino